

охорони навколишнього середовища не можуть мати позитивних результатів, допоки вони не стануть безпосереднім чинником, що визначає розвиток технологічних рішень. Презентуючи доповідь, генеральний секретар ОЕСР Анхель Гурріа зауважив: «Для того, щоб досягти більш прийняттого, в екологічному сенсі, майбутнього, ми маємо розробити технології, які знизять витрати на спасіння планети... Збільшення податкового навантаження на технологічні процеси, що забруднюють навколишнє середовище, сприяє швидшому розвитку природоохоронних технологій» [8].

Література

1. Австрія тоже вводит экологический налог на авиаперевозки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://aviakvitok.com/rus/news-read/7680>.
2. Там само
3. Там само
4. Там само
5. Carbon taxes around the world [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.sbs.com.au/news/article/1492651/carbon-taxes-around-the-world>.
6. Еврокомиссия решила отложить решение вопроса о введении общеевропейского «зеленого» налога на выбросы углекислого газа [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.taxationinfonews.ru/2010/06/>.
7. Вуглецевий цикл [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>.
8. Taxation, Innovation and the Environment [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://books.google.com.ua/books?id=p0_Urhu0C&pg=PA28&lpg=PA28&dq=Taxation,+Innovation+and+the+Environment&source=bl.

УДК 347.822.4(043.2)

Лисенко В. В., д.ю.н., професор,
Національний університет ДПС України, м.Ірпінь
Бондаренко К. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ ПАСАЖИРАМИ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН

«Безпека польотів» є складовою поняття «безпека цивільної авіації». Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті Державної авіаційної адміністрації дає наступні визначення понять «безпеки» та «безпеки польотів»: безпека – відсутність неприпустимого ризику, пов'язаного з травмуванням або загибеллю людей, заподіянням збитків навколишньому середовищу.

Безпеку польотів на повітряному транспорті доцільно визначати як стан захищеності елементів (суб'єктів) авіаційно-транспортної системи, діючих для задоволення потреб суспільства в авіаційних роботах та перевезеннях, при якому забезпечується своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз безпеці польотів, а при їх наявності або виникненні виключається можливість заподіяння шкоди від них. Безпека польотів – комплексна характеристика повітряного транспорту та авіаційної діяльності, яка визначає здатність виконувати польоти без загрози для життя і здоров'я людей [2].

Повітряний транспорт інтенсивно використовується для переміщення різними верствами населення. Українські авіакомпанії виконують майже 20 млн. рейсів за рік (не враховуючи чартерні) і перевозять близько 1,6 млрд. пасажирів. За таких умов постала нагальна необхідність у вдосконаленні заходів щодо забезпечення безпеки польотів, серед яких важливе місце посідає адміністративна відповідальність.

За даними органів статистики, за останні 5 років до такої відповідальності притягнуто 256 осіб. Вищенаведене свідчить, що цей інструмент підтримання порядку у протидії діянням, які посягають на безпеку польотів, використовується неефективно. Однією з причин такого становища є прогалини у теоретичному опрацюванні питань адміністративної відповідальності на авіаційному транспорті. На сьогоднішній час вони лише фрагментарно розглянуті у деяких працях українських правників. Досі не сформовані концептуальні положення щодо місця цього інституту а ні в адміністративно-деліктному праві, а ні в системі заходів транспортної безпеки, відсутні цілісні уявлення щодо подолання колізій у нормативному матеріалі, не визначені шляхи усунення складнощів у практичній діяльності щодо притягнення правопорушників до адміністративної відповідальності.

До порушень пасажирів, які не дотримуються правил поведінки на борту повітряного судна або порушують порядок під час польоту, відносяться: паління на борту, розпивання горілчаних напоїв, образа та погрози на адресу екіпажу, створення перешкод для виконання бортпроводниками своїх посадових обов'язків, не підкорення законним вимогам командира повітряного судна.

Практика світових лідерів цивільної авіації в США, Великій Британії, Німеччині, Австрії, Франції свідчить, що заведення “чорних” списків на пасажирів, які занесені до банку даних авіакомпанії за здійснення будь-яких порушень у польоті, спираються на конкретну законодавчу базу і правові норми. 33 сесія Асамблеї ІКАО прийняла резолюцію А33–4, в якій усім державам наполегливо пропонується у найкоротші строки прийняти національні закони і правила, які будуть направлені на ефективне вирішення про-

блеми недисциплінованих або таких, що порушують порядок, пасажирів, включивши в них положення типового законодавства, що містяться у додатку до вищезазначеної резолюції.

У статтях 90 та 101 Повітряного кодексу України закріплено настання відповідальності за правопорушення на повітряному транспорті, а притягнення до відповідальності осіб врегульовано статтями 111–113, ч. 2 ст. 120, ч. 3 ст. 133, ст. 137, 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення та статтями 269, 277, 281, 291, 296 Кримінального кодексу України [1].

У випадках скоєння злочину пасажиром ПС командир має право застосувати запобіжні заходи щодо особи, яка вчинила протиправні дії, що передбачають кримінальну відповідальність, та передати особу компетентним органам. Пильне вивчення проблеми безпеки польотів показує, що багато існуючих правил і положень щодо забезпечення безпеки вже застаріли. Якщо замість них будуть вироблені та впроваджені в практику нові правила, що відповідають сучасним умовам, то це можна буде вважати одним з найбільших досягнень авіації за весь час, який минув з тих пір, як піднявся в повітря перший літак.

Література

1. Повітряний Кодекс України від 19.05.2011 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48–49. Ст. 536.

2. Про затвердження Положення про систему управління безпекою польотів на авіаційному транспорті: Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 25.11.2005 р. № 895 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/803/2004>.

УДК 504.504:629:73(043.2)

Малярчук Н. В., к.ю.н.,

Рошук М. В., студентка

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОВІТРЯНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ

Серед джерел регулювання повітряних перевезень можна вказати на Цивільний і Господарський кодекси України, міжнародно-правові акти, двосторонні міжнародні угоди про повітряне сполучення. До спеціальних джерел – Повітряний кодекс України, Правила повітряних перевезень вантажів та інші підзаконні нормативні акти, що регулюють повітряні вантажні перевезення. Договір перевезення вантажу повітряним транспортом